

P6_TA(2009)0144

Filippinerna

Europaparlamentets resolution av den 12 mars 2009 om Filippinerna

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av det uttalande som ordförandeskapet gjorde på EU:s vägnar den 15 september 2008 om situationen på Mindanao,
- med beaktande av den appell som EU:s och Förenta staternas ambassadörer och Australiens biträdande beskickningschef utfärdade den 29 januari 2009,
- med beaktande av det tredje sammanträdet för trepartsöversynen av genomförandet av 1996 års fredsavtal mellan Moros nationella befrielsefront (MNLF) och Filippinernas regering, som hölls den 11–13 mars 2009,
- med beaktande av den gemensamma Haagförklaringen från den filippinska regeringen och Filippinernas nationella demokratiska front (NDFP) av den 1 september 1992 samt den första och andra gemensamma Osloförklaringen av den 14 februari och den 3 april 2004,
- med beaktande av kommissionens landstrategidokument för Filippinerna (2007–2013), stödprogrammet för fredsprocessen inom ramen för stabilitetsinstrumentet och förhandlingarna om ett partnerskaps- och samarbetsavtal mellan EU och Filippinerna,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Filippinerna, särskilt den av den 26 april 2007¹, och sitt fortsatta stöd till fredsförhandlingarna mellan den filippinska regeringen och NDFP i enlighet med sina resolutioner av den 17 juli 1997² och den 14 januari 1999³,
- med beaktande av artikel 115.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Flera beväpnade grupper, i synnerhet Moros islamiska befrielsefront (MILF), har bekämpat regeringstrupper i de södra delarna av landet sedan 1969, vilket gör detta till ett av Asiens mest långlivade uppror.
 - B. Konflikten mellan regeringen och upprorsmakarna inom NDFP har skördat mer än 40 000 dödsoffer, och sporadiskt våld har fortsatt att förekomma trots att en vapenvila utlystes 2003 och trots att fredsförhandlingar har pågått.
 - C. Stridigheterna mellan regeringsstyrkorna och MILF på Mindanao blossade upp på nytt i augusti 2008, sedan landets högsta domstol funnit att avtalsmemorandumet mellan MILF och Filippinernas regering om rätt till land stred mot konstitutionen, ett memorandum som skulle ha gett omfattande självstyre för Bangsamoro-nationen.

¹ EUT C 74 E, 20.3.2008, s. 788.

² EGT C 286, 22.9.1997, s. 245.

³ EGT C 104, 14.4.1999, s. 116.

- D. Till följd av de nya stridigheterna har över hundra människor dödats och runt 300 000 fördrivits. Av dessa befinner sig många alltjämt i evakueringscentra.
 - E. Fredsförhandlaren Malaysia drog tillbaka sina övervakare av vapenvilan från Mindanao i april 2008 på grund av att det inte gjordes några framsteg i fredsprocessen, men landet är villigt att ompröva sin roll om den filippinska regeringen klargör sin förhandlingsposition.
 - F. Fredssamtalen mellan regeringen och NDFP körde fast 2004, och sedan dess har den norska regeringen gjort stora ansträngningar för att uppmuntra båda sidorna att återuppta de formella samtalen.
 - G. Hundratals aktivister, fackföreningsmedlemmar, journalister och religiösa ledare i Filippinerna har dödats eller förts bort sedan 2001, och den filippinska regeringen förnekar att säkerhetsstyrkorna och armén på något sätt skulle vara inblandade i dessa politiska mord, trots starka bevis på motsatsen.
 - H. Under 2008 förekom många fall där lokala domstolar förklarade gripandet och kvarhållandet av aktivister olagligt och beordrade att de skulle frigges. Senare greps dock samma människor igen och åtalades för uppror eller mord.
 - I. Filippinernas domstolsväsen är inte oberoende. Advokater och domare utsätts för trakasserier och mord, och vittnenas utsatta position omöjliggör ordentliga brottsutredningar och åtal mot de ansvariga.
 - J. De flesta av dessa utomrättsliga avrättningar har inte följts av någon formell brottsutredning, och gärningsmännen slipper undan straff trots regeringens många påståenden om att den har vidtagit åtgärder för att sätta stopp för dödandet och för att dra gärningsmännen inför rätta.
 - K. I april 2008 utredde FN:s människorättsråd situationen i Filippinerna och pekade på straffriheten för de skyldiga till de utomrättsliga avrättningarna och ofrivilliga försvinnandena. Regeringen avvisade emellertid rekommendationerna om en uppföljningsrapport.
 - L. För att få ett slut på bortrövandena och de utomrättsliga avrättningarna är det nödvändigt att gripa sig an de ekonomiska, sociala och kulturella orsakerna till våldet i Filippinerna.
1. Europaparlamentet uttrycker sin djupa oro över de hundratatusentals internflyktingarna på Mindanao och uppmanar den filippinska regeringen och MILF att göra allt som står i deras makt för att få till stånd en situation där dessa människor kan återvända hem. Parlamentet efterlyser förstärkta nationella och internationella insatser för att skydda internflyktingarna och verka för deras rehabilitering.
 2. Europaparlamentet är övertygat om att konflikten kan lösas endast genom dialog och att en lösning på detta långlivade uppror är av avgörande betydelse för utvecklingen i stort i Filippinerna.
 3. Europaparlamentet uppmanar den filippinska regeringen att snarast återuppta fredsförhandlingarna med MILF och att klargöra statusen och framtiden för avtalsmemorandumet efter den ovannämnda domen från Högsta domstolen. Parlamentet

välkomnar regeringens tillkännagivande att den tänker överge de krav som ställts för att återuppta samtalen.

4. Europaparlamentet välkomnar de samtal som under norsk medling hölls mellan den filippinska regeringen och NDFP i Oslo i november 2008 och hoppas att formella förhandlingar kan återupptas snabbt även i detta fall. Parlamentet uppmanar parterna att fullgöra sina bilaterala avtal för den gemensamma övervakningskommittén ("Joint Monitory Committee"), att mötas i enlighet med det övergripande avtalet om respekt för mänskliga rättigheter och internationell humanitär rätt (CARHRIHL) och att tillåta gemensamma utredningar om brott mot de mänskliga rättigheterna.
5. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att tillhandahålla och underlätta stöd och bistånd till parterna i arbetet med att genomföra CARHRIHL, särskilt genom utvecklings-, bistånds- och rehabiliteringsprogram.
6. Europaparlamentet uppmanar Europeiska rådet och kommissionen att stödja den filippinska regeringen i dess insatser för att föra fredsförhandlingarna framåt, bland annat genom medling om detta skulle begäras och genom stöd till den internationella övervakningsgrupp som har till uppgift att övervaka vapenvilan mellan militären och MILF.
7. Europaparlamentet anser att den internationella övervakningsgruppen skulle kunna få en viktigare roll genom ett starkare utredningsmandat och genom en överenskommelse om att dess resultat ska offentliggöras.
8. Europaparlamentet uppmanar den filippinska regeringen att öka utvecklingsbiståndet till Mindanao för att förbättra de eländiga levnadsvillkoren för lokalbefolkningen och välkomnar det ekonomiska stöd på över 13 miljoner EUR i livsmedelsbistånd och annat bistånd som EU har gett till Mindanao sedan stridigheterna bröt ut på nytt i augusti 2008.
9. Europaparlamentet uttrycker sin djupa oro över de hundratals fallen av utomrättsliga avrättningar av politiska aktivister och journalister under de senaste åren i Filippinerna och över den roll som säkerhetsstyrkorna har spelat i iscensättandet och utförandet av dessa mord.
10. Europaparlamentet uppmanar den filippinska regeringen att vidta åtgärder för att utreda de utomrättsliga avrättningarna och ofrivilliga försvinnandena och att inrätta en oberoende övervakningsmekanism som ska utöva tillsyn över utredningarna och åtalen mot gärningsmännen.
11. Europaparlamentet uppmanar den filippinska regeringen att vidta åtgärder för att få ett slut på de systematiska hoten och trakasserier mot politiska aktivister, människorättsaktivister, medlemmar av det civila samhället, journalister och vittnen i brottmålen och att garantera verkligt effektivt vittnesskydd.
12. Europaparlamentet uppmanar sitt krav att de filippinska myndigheterna ska garantera FN:s särskilda organ för skydd av de mänskliga rättigheterna obegränsat tillträde till landet. Vidare uppmanas de filippinska myndigheterna att snabbt anta och genomföra lagar för att de internationella människorättsinstrument som landet har ratificerat (exempelvis mot tortyr och ofrivilliga försvinnanden) ska införlivas i nationell rätt.

13. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att se till att EU:s finansiella stöd till Filippinernas ekonomiska utveckling kombineras med granskning av eventuella kränkningar av ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, varvid särskild hänsyn bör tas till att uppmuntra dialog och integration av alla samhällsgrupper.
14. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Filippinernas president och regering, MILF, NDFP, FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter samt regeringarna i Aseans medlemsstater.